वायव्यास्त्रेण तं पाणिं रामोऽच्छैत्सीत् सहायुधं । १५ सर्गः
अदीपि तरुहस्तोऽसावधावीच्चारिसंमुखं ॥ ६७ ॥

वायव्यास्त्रेणेत्यादि। येन पाणिना मुद्गरमुदयंसीत् तं पाणिं ज॰म॰
सहायुधं रामोवायव्यास्त्रेण मरुद्देवतादत्तेन अच्छैत्सीत् छिन्न
पाणिश्चासौ तरुहस्तः तरुर्हस्ते यस्येति तरोः प्रहरणत्वात्
सप्तम्यन्तस्य परनिपातः अदीपि दीप्यते स्म दीपजनेत्यादिना
कर्त्तरि चिण् अरिसंमुखञ्च रामाभिमुखमधावीत् वेगेन गतवान्
॥ ६७ ॥

वायव्यास्त्रेणेत्यादि। येन पाणिना मुद्गरमुदयंसीत् तं पाणिं भ॰
आयुधेन मुद्गरेण सहितं वायव्यास्त्रेण रामश्छिन्नवान् छिदि
रधौञ्छेदे अनिम्लाद्भिः वायुर्देवता यस्येति विकारसंघेत्या
दिना ष्ण्यः न्वोर्लोपोतौतेऽच्येदिति ओकारः ओदौतोऽज्वदिति
अज्वद्भावः यलायवायावदिति अव् असौ छिन्नहस्तोराक्षसस्तरु
हस्तः सन् दीप्यते स्म पदस्तनीण्घेदित्यादिना कर्त्तरि दृण् तरु
र्हस्ते यस्य तरुयुक्तो हस्तो यस्येति वा समासः अरिसंमुखं रामाभि
मुखं अधावीच्च वेगेन गतः धावुञ्जवे भृजि ॥ ६७ ॥

सवृक्षमच्छिदत्तस्य शक्रास्त्रेण करं नृपः। जङ्घे
चाशीशतद्बाणैरप्रासीदिषुभिर्मुखं ॥ ६८ ॥